

**ОПРЕДЕЛЕНИЕ**  
**София, 14 юли 2015 г.**  
**конституционно дело № 4/2015 г.**  
**съдия-докладчик Красен Стойчев**

Конституционният съд в състав: Димитър Токушев – председател, членове: Благвест Пунев, Пламен Киров, Красен Стойчев, Цанка Цанкова, Стефка Стоева, Румен Ненков, Кети Маркова, Георги Ангелов, Борис Велчев, Анастас Анастасов, Гроздан Илиев, при участието на секретар-протоколиста Гергана Иванова, разгледа в закрито заседание на 14 юли 2015 г. конституционно дело № 4/2015 г., докладвано от съдията Красен Стойчев.

Делото е образувано на 25 юни 2015 г. по искане на четиридесет и осем народни представители за установяване на противоконституционност на Закона за ратифициране на Договора за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., на Договора за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., и на Акта за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г. (обн., ДВ, бр. 16 от 27 февруари 2015 г.).

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията.

Според групата народни представители при приемането на атакувания ратификационен закон народните представители са били лишени от възможността да направят предложения за промени в приетия на първо гласуване законопроект, което е в нарушение на принципа на правовата държава (чл.4, ал. 1 от Конституцията) и принципа на политическия плурализъм (чл. 11, ал. 1 от Конституцията), както и на принципа на парламентарната форма на държавно управление (чл. 1, ал. 1 от Конституцията), както и на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от Конституцията, според която Народното събрание осъществява законодателната власт. Обсъждането и приемането на законопроекта за ратификация на две гласувания в едно заседание не изключва правилото, според което по приет на първо гласуване законопроект направените по неговите текстове предложения преди окончателното му гласуване трябва да се допускат и гласуват в пленарната зала.

В искането се поддържа също така, че е нарушен и чл. 88, ал. 1, изр. 2 от Конституцията, според който решението за извършването на двете гласувания в едно заседание следва да бъде прието от Народното събрание преди двете гласувания. В конкретния случай обаче решението двете гласувания да се извършат в едно заседание е взето между първото и второто гласуване. Според народните представители подобен метод на действие представлява злоупотреба с предоставена от Конституцията възможност.

Искането за установяване на противоконституционност на атакувания ратификационен закон се обосновава най-сетне с довода, че ратифицираният с него международен договор е сключен без Народното събрание да е дало съгласие за неговото сключване, както изисква чл. 84, т. 9 от Конституцията.

Производството по делото е във фазата по решаване на въпросите относно допустимостта на искането.

Съдът е сезиран от четиридесет и осем народни представители съгласно чл. 150, ал. 1 от Конституцията с искане за установяване на противоконституционност на закон. Конституционният съд е компетентен да се произнесе по отправеното искане, доколкото негов предмет съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията е установяването на противоконституционност на закон. Без съмнение закон за ратифициране на международен договор е закон по смисъла на чл. 150, ал. 1 от Конституцията. С ратификационния закон законодателната власт дава съгласие за обвързване на Република България на действия в сферата на международните отношения с вече сключени от президента или изпълнителната власт определени международни договори. Спецификата на съдържанието му позволява той да се разглежда като особен вид закон, но тя не променя неговия характер на нормативен акт на Народното събрание. Както посочва чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията, всички закони и други актове на Народното събрание без изключение подлежат на конституционен контрол.

Конституционният съд констатира, че искането съдържа необходимите реквизити, които поставят във връзка с неговото сезиране Конституцията, Законът за Конституционен съд и Правилникът за организацията на дейността на Конституционния съд. Ето защо той приема, че искането е допустимо и може да бъде разгледано по същество.

Народните представители настояват по делото да бъдат допуснати писмени доказателства, а именно: 1. Официално заверен препис от стенографския протокол на заседанието на 43-ото Народно събрание, проведено на 25 февруари 2015 г., и 2. Официален писмен документ, който да показва дали Република България в качеството си на емитент е емитирала облигации и ако ги е емитирала, на коя дата, какъв е броят им по дати, стойността, лихвеният процент и матуритетът на облигациите, какви парични суми е получила Република България или предстои да

получи по облигациите, които е емитирала и в кои банки се намират получените парични суми.

Във връзка с така направеното искане за допускане на писмени доказателства Конституционният съд продължава да поддържа установената от него практика, според която стенографските протоколи от заседанията на Народното събрание имат пълна доказателствена сила за отразените в тях обстоятелства, изказвания и други въпроси (Определение от 23 март 1993 г. по к.д. № 2/1993 г. и др.). Стенографският протокол от заседанието, проведено на 25 февруари 2015 г., е публикуван официално от Народното събрание, получен е от Конституционния съд и той разполага с него. По тази причина Съдът намира, че не е необходимо да изисква отделно официално заверен препис от него и остави без уважение посоченото доказателствено искане. Второто доказателствено искане, доколкото има пряко отношение към въпроса за правната природа на ратифицираните със закон международен договор и режима на неговото сключване, следва да бъде уважено. По-специално става въпрос за частта му да се представят данни за датата на емитиране на облигациите, тяхната стойност и матуритет, както и размера на получените или предстоящи да бъдат получени парични суми. В останалата си част направеното доказателствено искане няма отношение към предмета на делото и затова следва да бъде оставено без уважение.

С оглед на предмета на направеното искане Конституционният съд счита, че като заинтересовани страни по делото трябва да бъдат конституирани Народното събрание, Министерският съвет, министърът на финансите, Институтът за модерна политика, Центърът за изследване на демокрацията.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд Конституционният съд

**ОПРЕДЕЛИ:**

Допуска за разглеждане по същество искането на четиридесет и осем народни представители за установяване противоконституционност на Закона за ратифициране на Договора за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., на Договора за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., и на Акта за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г. (Обн. ДВ, бр.16 от 27 февруари 2015 г.), вкл. по отношение спазването на чл.84, т.9 от Конституцията.

Отклонява искането в частта за установяване на противоконституционност самостоятелно извън ратификационния закон на Договора за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., на Договора за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по

замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., и на Акта за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г. ( Обн., ДВ, бр.25 от 2015 г.).

Конституира като заинтересовани страни по делото Народното събрание, Министерския съвет, министъра на финансите, Института за модерна политика, Центъра за изследване на демокрацията.

Изисква от министъра на финансите писмена справка по следните въпроси: дали Република България е емитирала облигации в изпълнение на сключения Договора за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., на Договора за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замаяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., както и на Акта за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6

февруари 2015 г., в която да посочи техния брой и дата на емитиране, стойността и матуритета на облигациите, както и какви парични суми е получила и предстои да получи по него Република България.

Отхвърля искането за останалата част от доказателствата.

Препис от искането и определението да се изпратят на заинтересованите страни, като им се предостави възможност в 20-дневен срок от датата на получаването да представят писмени становища по делото.

Препис от определението да се изпрати и на първия от народните представители, подписали искането, които в 20-дневен срок могат да представят допълнителни аргументи по искането си.

Председател: Димитър Токушев